

όν; ψαφερός, ά, όν; ψωδαρέος, α, όν;
νηπλεκτός, ός, όν **inornatus, squallidus**
incompositus, inconditus, incomptus,
curam pulchritudinis negligens.- Muy
desaliñado: υπέρδασυσεια, υ **valde**
hirsutus

DESALIÑO: άκομισία, ας, η; ψαφαρότης,
ητός, η **incuria, squallor**

DESAMOR: άστοργός, ου, ό **aversus**

DESAMPARADO: άσυνηγόρητος, ός, όν **pa-**
trocínio destitutus

DESAMPARAR: έπιμονόω, έξαπορέω, μονόω
destituo, solum relinquo.- Que desam-
para a sus compañeros de navegación:
λειποναύτης, ου, ό **desertor sociorum**
nautarum

DESAMPARO: λειψίς, εως, η **relictio**

DESANIMADO: άθυμός, βαρύψυχός, ός, όν
non animosus, gravis animo

DESANIMAR: λειποθυμέω **animo deficio**

DESANIMARSE: άποθυμέω, άψυχέω, άθυμέω
(ηθύμηκα), δυσθυμέω, υπεξιστάω, υπε-
ξίστημι **animo excido, animum despon-**
deo, linquor animo, animo concido.- En
el empeño: άποσπουδάζω **studium remi-**
tto.- Totalmente: έξαθυμέω **prorsus**
animo concido

DESAPACIBLE: άροιζώδης, ης, ες **insuavis**

DESAPARECER: άρέω (άρεύω); διάπτα-
μα-πτημα, τυφλώ **evanesco.**- En
chisàs: σπινθηρίζω **in scintillas**
abeo

DESAPARICIÓN: άφάνισις, εως, η; άφανισ-
μός, ου, ό **conspectu sublatio, evanes-**
centia

DESAPRENDER: άπομανθάνω
(((μαθησομαι
μεμάθηκα) **dedisco**

DESAPROBACIÓN: άποδοκιμασία, ας, η
improbatio

DESAPROBADO: άποδοκιμαστέος, α, όν

reprobandus (que debe ser
desaprobado)

DESAPROBAR: άποδοκιμάζω, -δοκιμάω,
άπογιγνωσκω, (-γνωσομαι, άπέκνωκα)
έκκλωσω, έξονοιδίζω **improbo, exprobo,**
explodo

DESAPROVECHAR: άπρακτέω **parum**
proficio

DESARMAR: έξονιχίζω, έξοπλίζω **exarmo**
Ser desarmado: παροπλίζομαι **exarmor**

DESARRAIGADO: άρρίζωτος, άρρίζος, ός,
όν **radicem non habens, absque radi-**
ce.- Que no tiene raíces: άρίζος,
ός, όν **radice carens**

DESARRAIGAR: άριζολογέω, άπορριζόω
radicibus evello, eradico

DESARREGLADAMENTE: άσυσκεύαστος **in**
composite

DESARREGLADO: άσυσκεύαστος, ός, όν **in**
compositus, inconditus

DESARROLLAR: διατυλίζω, έπιλύω **expli-**
co.- Que se desarrolla en círculo:
περιεγής, ης, ές **circummactus.**- Que
se desarrolla por sí mismo: αύτοκύ-
λιστός, ός, όν **ipse sua vi volubilis**

DESARROLLO: διαπτόησις, εως, η; έπίλυ-
σις, εως, η **explicatio**

DESASEADO: (ver **DESALIÑADO**) άθήρισ-
τός, ός, όν **neglectus**

DESASEO, (ver DESALIÑO): άθεραπενσία,
ας, η; πίνος, ου, ό; ψαφαρία, ας, η **squa-**
llor

DESATADO: άζωστός, ός, όν **discintus**
De unión y trabazón floja: άραιόστυ-
λός, ός, όν **laxe compactus.**- Digno de
ser..: λυτέος, α, όν **solvendus.**- Des
ligado: παλίλλυτος, ός, όν **resolutus**

DESATAMIENTO: χάλασις, εως, η; χάλασ-
μα, ατος, τό; χαλασμός, ου, ό **resolutio**

DESATAR: άναλύω, έκλύω, έπιλύω, λαίω

λύω, παραλύω, σχαζέω, συνδιαλύω **resolvo, exsolvo, dissolvo, laxo**. - Alrededor: περιχαλάω **circum solvo**. - Al mismo tiempo, juntamente: συνεκλύω, συνεκτιννύω. - τίνω, -τίω simul, una solvo. - Por abajo: ὑπολύω **subter-solvo**. - Dificil de: δυσκατάλυτος, ος, ον **difficilis ad dissolvendum**. - Que no se puede: ἄλυτος, ος, ον **insolutus, insolubilis**. - Que tiene fuerza de: λύσιος, ος, ον **solvendi vim habens**

DESAUTORIZAR: ἀποζωννυμι, -ζωννύω (-ζωσω, έσωκα); ἀποχειροτονέω, ἀποσκορτίζω **discingo, exauctoro, exauctorari**

DESAYUNARSE: ἀκρατίζω, διανησιτίζω, καταριστάω **iento, prandeo**

DESAYUNO: ἀκράπισμα, ατος, τό; διανησιτισμός, ού, δ **jentaculum, jentatio**. - Tomar el desayuno con otro: συνακρατίζομαι **una jentaculum capio**

DESBARATAR: διαρρίπτω, -πτέω; διασκορπίζω, έκσκεδάζω, σκεδάννυμι, -ννύω **disjicio**

DESBARATE: διάρριμα, ατος, τό **disjectio**

DESBORDARSE los ríos: έξυβρίζω, συρρηγνυμι, -ρηννύω, -ρησω (-ρηζω) **extra alveum evagor, fluo**. - Las aguas: φιαλείβομαι **restagno**

DESCALABRO: ἀπόπευξις, εως, η **sinister succesus**. - Militar: ἠσσα, ἠττα, ης, η **clades**

DESCALCEZ: άνυποδησία, ας, η **pedum nuditas**

DESCALZAR, descalzado: νηδύπους, ους, ουν (-οδος) **discalceatus**

DESCALZO: άνάλιπος, άνηλιπος, ος, ον; γυμνοπόδους, οδος, δ, η; -οδος, ος, ον; γυμνοπόδης, ης, ες; κανυπόδατος, ος, ον; νηλίπεζος, νηλιπος, ος, ον; νηλίπους, ους, ουν (-ποδος), άπέδιλος, ος, ον **dis calceatus, qui pedibus nudis est**. -

Andar con los pies desnudos, descalzo: γυμνοποδέω, άνυποδητέω, άνυποδετέω **nudis pedibus incedo**. - **Marcha con los pies desnudos**: γυμνοποδία, ας η **pedibus nudis incessus**

DESCAMINADO: ἄοιμος, ος, ον **devius**

DESCAMINARSE: ἀποπλανάομαι **aberro**

DESCANSADAMENTE: ἄσυχια **quiete**

DESCANSADO: άργης, ης, ές; άσύχιμος, άσύχιος, ος, ον **cessator, quietus**

DESCANSAR: ἠσυχάζω, άπολωράω, -φέω, διαναπαύω, έκλωφάω, έκπαύομαι, έλινύσσω, έλιννύω, έλινύω, ένασμενίζω, ένηρεμέω, καπάζω, καππαύω, καταπαύω, καφεύω, ληχω, λωφάω, λωφέω, μεταλωφάω, προσαναπαύομαι, προσευνάζω, σαββατίζω **quiesco, requiesco, interquiesco, cessare facio**. - Descansar con: συνκαταλέγω **συναναπαύομαι una quiesco**. - Un poco ὑπολέγω **aliquantum conquiesco**. - **Sacrificio para alcanzar descanso**: λωφηῖον, ου, τό **sacrum ad impetrandam quietem**

DESCANSO: ἔκνηφίς, εως, η; ἠραστονευσις, εως, η; ἠραστονη, ης, η; άνάπαυλα, ης, η; άνάπαυμα, ατος, τό; άργεία, άργία ας, η; άσυχία, ας, η; διακωχη, ης, η; διάπαυμα, ατος, τό; διάπαυσις, εως, η; κατάπαυμα, α, τος, τό; κατάπαυσις, εως, η ληξις, εως, η; λωφησις, εως, η; λωφία, ας, η πάρησις, εως, η; παύλα, ης, η; παυσωλη, ης, η; σάββατον, ου, τό; σχολαιοτής, ητος, η **requies, quies, cessatio ab opere, otium**. - **Abusar del**: κακοσχολεύομαι, -σχολέω **otio abutor**. - **Dar descanso** διαναπαύω **requiescere facio**. - **Recobrar fuerzas con el descanso**: άναπαύω **reficio**. - Descanso alternado: μεταπαυσωλη, ης, η **alternata quies**. - **De los males**: άνάνευσις, εως, η **requies a malis**. - **Deseoso del**: φιλησυχος, ος, ον **cupidus quietis**. - **Inútil descanso**: κακοσχολία, ας, η **inutile otium**. - **Lugar de descanso**: σχολαστηριον, ου, τό **locus ubi cessator post labores**. - **Que trae descanso** καταπαύσιμος, ος, ον **requiem**

referens.- Que usa un mal descanso:
κακόσχος,ος,ον male otio utens

DESCARADAMENTE (conducirse): κυνίζω
impudenter vivo

DESCARADO: λιρός,ἀ,όν; σκυλακώδης,ης
εξ impudens

DESCARGAR: αποβρίθω; αποφορτίζομαι,
αποφορτώ; κουφίζω, κουφώ **degravo,**
exonero

El que mira con: λιρόφθαλμος,ος,ον
impudentes oculos habens

DESCUBRIMIENTO, honrar por un descu-
brimiento ingenioso: τιμαλφέω ob in-
geniosa inventa honoro

DESCENDENCIA: ἑκγονόν,ου,τό; απο-
βλάστημα,ατος,τό; απόσχισις,εως,η;
γενέθλιον,ου,τό; γέννημα,ατος,τό;
γονη,ης,η; σπορά,ἄς,η; σπόρος,ου,δ
τιθηνημα,ατος,τό **soboles, semen, pro-**
les, propago, progenies, foetus.- Que
tiene hermosa descendencia: καλλι-
τόκος,ος,ον **pulchram prolem habens**
Sin descendencia: άσπερμος,ος,ον;
άτοκεί **sine prole**

DESCENDER: αποβαίνω
(-βησομαι), έπι-
καταβαίνω, έπικαταίρω, κατάρειμι, κατα-
νειίσσομαι, -νίσομαι, κατανέομαι, -κα-
τέρχομαι, συνεύω, -υποβαίνω, -'υπόβημι,
υποτροχάω **descendo.**- **Descender a:**
προσκαταβαίνω **descendo ad.**- **Sobre:**
υπερκαταβαίνω **superdescendo**> **Junta-**
mente: συγκαταβαίνω, συγκάτεμι **una**
descendo.- **Descendiendo:** καταβάδη **de-**
descendendo

DESCENDIENTE. ἄφαμος, ἑκγονος, από-
γονος, απόσπορος, έπίγονος,ος,ον or-
tus, oriundus. editus, posterus.- Des-
cediente (sust.): απόγονος,ου,δ
posterus.- **Descendientes:** έπιγονοί,οί
όψίτεκνοι **posteri.**- **Los descenden-**
tes: νέποδες nepotes

DESCENSO: καταβαθμός,ου,δ; κατάβα-
σις,εως,η; κάθοδος,ου,η **descensus**

DESCARNADURA: απόσκηψις,εως,η; έπίκ-
νησις,εως,η; έπίκνισις,εως,η **sca-**
rificatio

DESCARNAR: έπικνίζω, σχάζω, σχάω, σκα-
ριφεύω, σκαριφίζω **scarifico.**- **Alre-**
dedor: περιαμύσσω, άμύττω **circumsca-**
rifico.- **El acto de:** σχάσις,εως,η
scarificatio

DESCARO: μαργότης,ητος,η **protervia**

DESCENIDO: ἄζωστος,ος,ον **discunctus**

DESCENIRSE: αποζωννυμι, ζωννύω (ζωσω,
ἑσωκα) **zona spolio**

DECLASIFICADO: άσύντακτος,ος,ον in
nullum ordinem ascriptus.- **Que no**
está por clases o series: ἄστοιχος,
ος,ον **nullis ordinibus distinctus**

DESCOLORAR: άχροέω **colorem amitto**

DESCOLORIDO: ἄχρσιος, ἑκπλυτος, κακό-
χροος,ος,ον; άχρους,ους,ουν; ἄωχρίας,
ου,δ **coloris expers, colorem non re-**
tinens, pellidus.- **Muy descolorido:**
ἑξωχρος,ος,ον **valde pallidus**

DESCOMEDIDO: υπερβάθμιος,ος,ον **immo-**
dicus

DESCOMPOSICIÓN, de un cuerpo: σύντηγ-
μα,ατος,τό **quod liquescendum dete-**
ritur

DESCOMPUESTO: ἄρρυθμος, ἄτακτος,ος,
ον; πλημμλης,ης,ές; συρφετωδης,ης,εξ
incompositus, immodestus, inconcinnus

DESCONFIADO: ἄπιστος,ος,ον **diffidens**

DESCONFIANZA: άνελπιστία,ας,η; άπισ-
τία,ας,η; δυσελπία,ας,η **diffidentia**

DESCONFIAR άπαγορεύω, άπαλγέω, άπεισ-
τέω, άπιστέω, άποέλω, άπογιγνωσκω
(-

γνωσομαι, άπέγνωκα), έπαπορέω **addubi-**
to, despero, animum despondeo, diffido
No desconfiar: δυσσπιστεύω **non di-**

ffido.- Que desconfía fácilmente:
δυσέλιπστος, ος, ον *diffidens spei*

DESCONOCEDOR: άσυνίστωρ, ορος, ð, η;
άτριβων, ων, ον *non tritus in aliqua re* (no versado)

DESCONOCIDO: άϊστος, άπευστος, άγνω-
ριστος, άνάκοος, άνηκοος, άνεύρετος,
άσημείωτος, άσύνδηλος *incognitus, obs-
curus, ignotus, cuius nomen ignotus,
incompertus, ignobilis.*- De paso, ex-
traño, desconocido έπελευστικός, η, όν
adventicius.- No conocido por insig-
nia alguna: άπαρασημείωτος, ος, ον nu-
llo insigni conspicuus.- Ser desco-
nocido: λανθάνω (λησομαι, λέληθα, λέ-
λησμαι) *ignotus sum.*- Sin nombre:
DESCORTEZADO: περίφλοιος, ος, ον *de-
corticatus*

DESCORTEZAMIENTO: φλοισμός, ού, ð *de-
corticiatio*

DESCORTEZAR: φλοίω, άποφλοίω, άπολεπί-
ζω, άποσκολύπτω, έκλέπω, έκλοπίζω, λοιπί-
ζω, λοιπίζω, περιφλοιίζω, περιλεπίζω, -λέ-
πω *decortico, exuo.*- Acto de: λέπισ-
μα, ατος, τό *decortatio.*- Apto para:
φλοιστικός, η, όν *habens vim decoran-
di.*- Completamente: περιπτίζω *decoran-
tico exacte.*- Primero: προαπολεπίζω
prius decortico.- Que puede descorte-
zarse: λόπιμος, ος, ον *qui potest de-
cortari*

DESCOYUNTADO, estar...: έξαρθρέω *ar-
ticulis emotus sum*

DESCOYUNTAR: έξαρθρόω *artus moveo
e sua sede*

DESCRIBIR: άναζογραφέω, άναγράφω, δια-
ζογραφέω, διαγράφω, καταγράφω, προτυπόω
depingo, describo.- Pintar al vivo:
άποζογραφέω *depingo.*- Falsa y enga-
ñosamente: ψευδογραφέω *falso et men-
dose describo.*- Un lugar: τοπογραφέω
locum describo.- Fácil de: εύπερίγρα-
φος, ος, ον *facile describi valet.*-
Que describe lugares: τοπογράφος, ος,
ον *locurum descriptor.*- Que descri-
be nominal o individualmente: κατα-
λογεύς, έως. ð *qui delectus facit* (que

άφατος, ος, ον *non clarus*

DESCONSIDERADAMENTE: άστόχως *incon-
siderabile*

DESCONSIDERADO: άβουλος, ος, ον; άσ-
κεπτος, άσκοπος, άπόσκεπτος, ος, ον;
άπηλεγης, ης, ές *inconsultus, circum-
pectans, immitis, inconsideratus*

DESCONTENTO: δίσθετος, ος, ον *male
affectus.*- Estar descontento: δυσχε-
ραίνω *moleste fero.*- Morderse los
labios en señal de: μυάω *labia con-
trahere*

DESCORAZONARSE: άπαλγέω *animum des-
pondeo*
hace las listas por orden numérico)

DESCRIPCIÓN: έκφρασις, εως, η; άπόγρα-
φον, ου, τό; διαγραφή, ης, η; διατύπωσις
εως, η; καταγραφή, ης, η; περιέγησις,
εως, η *descriptio.*- (Figura poét.):
παρεπιγραφή, ης, η *descriptio.*- De
alguna cosa: προγραδφή, ςης, η *rei
descriptio.*- De la posición de un
lugar: τοποθεσία, ας, η *descriptio
situs loci.*- De un lugar: τοπογραφία
ας, η *loci descriptio.*- Explicación
adjunta a cada parted de la descrip-
ción: προσαπόδοσις, εως, η *redditio.*-
Falsa: ψευδογράφημα, ατος, τό; ψευδο-
γραφία, ας, η *falsa descriptio.*- Muy
exacta: ύποτύπωσις, εως, η *impressa
menti rei alicuius forma*

DESCRIPTIVO: περιηγηματικός, η, όν *du-
cens per singula, circumductus per
singula.*- Descrito: κατάγραπτος, ος,
ον; -γράφος, ος, ον *descriptus*

DESCUBIERTAMENTE: άπροκαλύπτως, ένωπη
sine ullo praetextu, manifeste.- άπρο-
σωπως *sine persona*

DESCUBIERTO: άποκάλυπτος, άστέγαστος,
ος, ον; έκφαντός, η, όν *retectus, non
opertus, patefactus.*- Por preguntas:
πευστός, η, όν *sciscitandi compertus*

DESCUBRIDOR: άποκαλυπτικός, η, όν *re-
velans*

DESCUBRIMIENTO: ἀποκάλυψις, εως, η; ἀποστόμωσις, εως, η **revelatio, apertio**

DESCUBRIR: ἀνακαλύπτω, ἀποκαλύπτω, ἀποσκεπάζω, ἀποσκέπω, ἀποστεγάζω, διακαλύπτω, διακρανῶ, ἐκκυκλίω, ἐξανοίγω, ἐξευρίσκω, γυμνῶ, παραγυμνῶ **detego, apertio, manifestum facio, comperio, expli-co.**- **Un poco:** ὑπεκκαλύπτω **detego.**- **Antes investigando:** προσπυθάνομαι sciscitando ante comperio.- **Furtivamente:** ὑπεκκαλύπτω clam retego.- **Que indica o descubre:** ἐνδεικτικός, η, ὄν **indicandi vim habens**

DESCUENTO: ἡμιτέλεια, ας, η; ὑπαρίθμισις, εως, η **debiti diminutio, subnumeratio**

DESCUIDADAMENTE: ἀμέλει, ἀμελέτετος, ἀπραγμόνας, ἀσπουδεῖ, ἀταρβητος, αὐτοσχεδίως **sine cura, incuriose, secure, negligentem**

DESCUIDADO: ἄφροντις, ἴδος, ὀ, η; ἀμελής, ης, ἐς; ἀμελέτετος, ος, ον; ἀπερίτροπος, ος, ον; ἀσαλής, ης, ἐς; ἀσπούδαστος, ος, ον; ἀτημελής, ης, ἐς **neglectus, securus, non anxius, negligens, in-**

DESDÉN: ἀπαξίωσις, εως, η; παρόρασις, εως, η; σικχασία, ας, η **despectio, despicientia.**- **Con desdén:** ὑπερηφανως, -ηφάνως, ὑπεροπτικως **fastidiose.**- **Mirar con desdén:** ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανέω **fastiose con(mteno**

DESDEÑADO: ὑπέροπτος, ος, ον **contemptus**

DESDEÑAR: ἐπιφθύζω, ἐπιπτύω, ὑπεροπλίζομαι **fastidio, superbio**

DESDICHADO, estar en la desdicha: ἀτάω (ησω, ηκα) **in aerumnis esse**

DESEABALE: ἀξιοσπούδαστος, ος, ον; ἐπευκτός, ἐπιθυμητός, ἡμερτός, η, ὄν; εὐκταῖος, α, ον; εὐκτός, η, ὄν; ἡμεροεῖς ὅεσσα, ὄεν **desiderabilis, expetendus, votis petendus, optabilis.**- **Muy deseable:** πανήμερος, ος, ον; περιπόθητος, πολυηρατος, ος, ον; ποθεινός, η, ὄν **val de desiderabilis, peroptabilis**

curiosus, inexercitatus, nullis curis inquietus.- **Estar..:** ἀποκεδέω **solicitus non sum**

DESCUIDAR: ἀφροντίζω, ἀφροντιστέω, ἀμελέω, ἀπελεγέω, ἐξωριάζω, καταμελέω, καταρραθυμέω, **negligo, curam non habere.**- **Que se debe descuidar:** ἀμελετέον **negligendum**> **Descuidarse ἐκφροντίζω non curo**> **Librarse de cuidados ἀπομεριμνάω curis defungor**

DESCUIDO: ἀφροντιστία, ας, η; ἀμελησία, ας, η; ἀμελητός, οὐ, ὀ; ὀλιγορία, ας, η **negligentia, exercitationis carentia, incuria.**- **Con descuido:** ἀφροντίστος **incuriose.**- **Falta de:** ἀμελέτεια, ας, η **exercitationis carentia.**- **Del cuerpo:** κακουχία, ας, η **neglectus corporis.**- **Trabajado con descuido:** ἀπερίεργος, ος, ον **non opere factus**

DESDE: διὰ (gen.) **ex** (a lo largo de.- ὑπό (gen.) **a, ab, ex** (desde abajo)

DESDECIRSE: παλινωδέω **recanto**

DESEADO: ἀρπάλιμος, καταθύμιος, ος, ον; διωκτός, ποθητός, θελητός, η, ὄν **desideratus, expetendus, gratus, expetitus** **Con ansia:** ἐπιπόθητος, ος, ον **studiose expetitus.**- **Con muchos ruegos:** πολύλιστος, -λλιστος, -λιτος; πολυλιτάνευτος, ος, ον **multis precibus exoptatus.**- **Muy deseado:** τριπόθητος, πολυδίψιος, ος, ον **multum desideratus.**- **Por muchísimos:** πολυάρητος, ος, ον **multis votis exoptatus**

DESEAR: ἔλδομαι, ἐέλδομαι, βούλομαι (βουλησομαι, βεβούλημαι, βέβουλα), ἐφίεμαι, ἐφιμεῖρω, ἐκκινέω, ἐπεύχομαι, ἐπιζητέω, ἐπιμαίομαι, ἐπιποθέω, ἐπιθυμέω, ἐρατίζω, εὐχομαι (-ξομαι, -γμαί), ἐθελέσκω, γλίχομαι, ἡμείρω, -ρομαι, χατέω, χατίζω, κατεύχομαι, λεδρέομαι, λιλαίομαι, λίω, λίπτω, λιχάζω, μαμάζω, μαιμῶ μόσσω, μαίομαι, μαμάω, μαμάω, μεναίνω, μενεαίνω, ὄρεχθέω, ὄρεκτέω, παραλίσκω, ποθαίνω, ποθέω, θέλω (θελησω) **opto. cupio, concupisco, desidero.**- **Mantener**

lo boca abierta con ansia: αμφιχαίνω, ἀμφοχάσκω **inhio**.- **Ardientemente** ἐποφθαλμίζω, ἐράω **concupisco, cupio**
Con ansia: ἐκροθυμέομαι, ἐμμάω, κατεγχαίνω, μαιμάω, περιχαίνω, περιχάσκω, συνοριγνάομαι **vehementercupio, prorsus inhio, avide expeto**.- **Con ardor:** μενοινάω, -νέω, νόω **impetu quodam animo cupio**.- **Con vehemencia:** ἐνοφθαλμάω **vehementer concupisco**.- **Que desea con vehemencia:** μενοινης, οὐ, δ, η **qui vehementer cupit**.- **Desear cosas vanas:** ἀερομετρέω **res consector inanes**.- **Digno de desearse:** πολύθεστος, ος, ον **multum desiderandum**.- **Desear mucho:** διαβούλομαι **percupio**
El que alcanza lo deseado: ἐπιτευκτικός, η, όν; επιτυχης, ης, ἐς **voti compos**.- **El que desea con apetito:** κατεπίθυμος, ος, ον **concupiscens**.- **Desear juntamente:** συνεπιθυμέω **una cupio**.- **Desear mucho:** μάω (μέμαα, μεμαως part.) ὑπερεπιθυμέω **vehementer cupio**
Que se ha de desear mucho: πολυπόθητος, ος, ον **multum desiderandum**.- **Se ha de desear:** εὐκτέον, σπουδαστέον **optandu, studendum est**

DESECACIÓN: σκλημα, ατος, τό; ξηρωσις, εως, η **arefactio, siccatio**

DESECAR: ἀπαφουαίνω, καρφύνω, κάρφω, καθαυαίνω **desiceo, arefacio, exarefacio**
Alrededor: περιξηραίνω **circumquaque exsicco**

DESECHABLE: ἀκόκιμος, ος, ον; ἐξαιρετικός, η, όν **relectaneus**.- **Las cosas que se desechan:** ἀποπροηγμένα, τά **re jactanea**.- **Que se debe desechar:**
DESEMBOCAR: ἐπιπρέω **influo**

DESEMEJANTE: ἀφόμοιος, ἀπαράβλητος, ἐκπάτριος, ἐτερότροπος, ος, ον; ἀνόμοιος, α, ον; ἀσυγγενης, ης, ἐς; ἀσυγκριτος, ος, ον **dissimilis, dispar, degener**

DESENCANTAR: ἐξάδω **incantatione libero**

DESENFRENADO: ἀχαλίνος, ἀχαλίνωτος, ἀπύλωτος, δυσηνιος, ἐξηνιος, ος, ον

ἀπωστέον **rejiciendum**

DESECHADO: ἔκτοπος, ος, ον; ἀπόθετος, ος, ον **loco emotus, rejectus**.- **Que debe ser desechado:** ἐκβλητός, η, όν **ejiciendus**.- **Despreciado, desechado:** τούπίπεμπτον **contemptum**

DESECHAR: ἀναδύνω, ἀναδύομαι, ἀπαναίνομαι, ἀποφυσάω, ἀποπέμπω, ἀποπτύω, ἀποστύω, ἀποσκυβαλίζω, ἀποστυφελίζω **respuo, rejicio, dejicio**.- **Con desprecio** παραρριπτέω, παραρρίπτω **dimitto**.- **Dificultad de desechar:** δυσσαπαλλακτία ας, η **difficultas rejectionis**

DESECHO: ἀπόβλημα, ατος, τό **quod objicitur**.- **Desechos de fábrica:** σκυβάλισμα, ατος, τό; ἐρείπιον, ου, τό **rude ra, rejectamentum**

DESEEDUCAR: ἀναδιδάσκω **deduceo**

DESEMBARAZADAMENTE: εὐκόλως **expedite**

DESEMBARAZADO: ἔξωμος, ἀκωλυτος, ος, ον; ἀπερεμποδιστος, ος, ον **abjuratus, non impeditus**

DESEMBARCAR: ἐκβιβάζω **e navi educo**
Juntamente con: συνεκβιβάζω **una educo de navi**

DESEMBARQUE: ἔκβασις, εως, η; ἐκβατη:τηρία, ας, η **egressus in litus**

DESEMBOCADURA de un río: ἐκβολη, ης, η ἐμβολη, ης, η; ἐξέρευγμα, ατος, τό; προχοη, προχόη, ης, η **fluminis ostium, exitus**

effraenis, afraenatus.-**Lo que no tiene puertas y no se puede contener, desenfrenado:** ἄθυρος, ἀθύρωτος, ος, ον **qui est absque janua, effraenis**.- **De costumbres desenfrandas:** στρηνης, ης, ἐς; στρηνός, η, όν **moribus effrenatus**

DESENFRENO, dejarse arrastrar por el desenfreno: ἐποργάω **concitor libidine**

DESENFREDO, difícil de: δυσηνυτος, ος, ον **inextricabilis**.- **Desenredarse:**

διαλινέω, ἐκλινέω **de rebus, e reti bus evado**

DESENSEÑAR: ἀποδιδάσκω **dedoceo**

DESENTENDERSE de algo, estar ajeno: ἀφίσταμαι, ἀποστησομαι **abhorreo**

DESENTERRADO: ἀρτίσκαπτος, ος, ον **re-cens defossus** (poco ha desenterrado)

DESENTERRAR ἀποσκάπτω **efodio.**- Raíces: ῥιζωρυχέω **radices efodio**

DESENTRAÑAR, sacar las tripas, destripar: ἐξεντερίζω **exentero**

DESENVOLTURA, hablar con: ἐπικομάζω **lascivus fio**

DESENVOLVER: ἀνααλέω, ἀπλώω, ἐκδίδωμι, ἐκκυβλέω, ἐκμηρύω, ἐξειλέω, ἐξελίσσω, -ττω, καταπετάζω, παραπετάω, πετάζω, πετάννυμι, -ννύω **explico, evolvo, expando.**- **Difícil de:** δυσέλικτος, ος, ον **difficile ad evolvendum**

DESENVUELTAMENTE: ἐκτεταμένως **explicate**

DESENVUELTO: ἀπαρεμπόδιτος, ος, ον **non impeditus**

DESEO: ἔφεσις, εως, η; ἔδαρ, ἐέλδαρ, ορος, τό; ἔσις, εως, η; ἡμερος, ου, δ; ἐπιπόθησις, εως, η; ἐπιποθία, ας, η; ἐπιτύθημα, ατος, τό; -θύμησις, εως, η; ἐπιθυμία, ας, η; φρόνημα, ατος, τό; χρατίς, ίδος, η; καταθύμιον, ου, τό; κνηθμός, οὔ, δ; κνηθος, εος, τό; ὀρμη, ης, η; ποθη, ης, η; πόθημα, ατος, τό; πόθησις, εως, η; πόθος, ου, δ; σπουδη, ης, η **studium cupiditas, desiderium.**- **Arder en deseos de:** ἔραμαι **gestio.**- **Dejarse arrastrar por el deseo:** ἐποργάω **concitor libidine.**- **Manifestar con los ojos el deseo:** ἐπὸθαλμιάω, -οφθαλμιάζω, ἐποφθαλμίζω, -οφθαλμέω **adnito.**- **Tener vivo deseo:** κνησιτιάω **κνησιτιάω prurio.**- **El que logra su deseo:** ἐπιβολος, ἐπίβολος, ος, ον **compos.**- **El que no logra su deseo:** ἄτευκτος, ος, ον; ἀτυχης, ης, ἐς **voti non ἀπόγνοια, δυσελπία, ας, η desperatio**

compos.- **Herido del deseo:** ποθόβλητος, ος, ον **desiderio percussus.**- **Que excita el deseo:** κνησιμαδης, ης, ἐς **pruritum excitans**

DESEOSO: ἐπιθυμητης, οὔ, δ **appetens.**- **Estar deseoso:** μεταποιέομαι **studiosus sum**

DESERCIÓN: ἀπόδρασις, εως, η; ἀποστασία, ας, η; αὔτομολία, ας, η **desectio, defectio, transfugio.**- **Arrastrar juntamente a la:** συναφίσταμαι, συναφίστημι **simul ad defectionem traho.**- **Crimen y castigo del deserta de las filas:** λειποτάξιον, ου, τό; λειποστρατιον, ου, τό. -στρατία, ας, η; ἀστρατεία, ας, η; λειποταξία, ας, η; λιποστρατία, ας, η **crimen et poena desertae militiae, militiae desertio, desertio ordinis**

DESERTAR: ἀπατομελέω, ἀποπορεύομαι, αὔτομολέω, ἐξαντομολέω, προλείπω, προσφεύγω, ταυτομολέω **transfugio, deficio.**- **En compañía:** συναφίσταμαι, συναφίστημι, συμεταβάλλομαι **simul, una deficio.**- **Castigo contra el que deserta de una batalla naval:** ναυμάχιον, ου, τό **poena in eum qui navalem pugnam deseruit.**- **El que deserta de aquellos a quienes se había pasado:** παλιναυτόμολος, ος, ον **iterum ab iis ad quos transfugerat deficiens**

DESERTOR: ἀποστάτης, ου, δ; ἀποστάτις, ιδος, η; πρόσφυξ, υγος, δ **perfuga, desertor.**- **Que tira su escudo, desertor** ἀσπιδαποβλης, ητος, δ **qui clypeum abjecit.**- **Deserción de la milicia:** λειποστρατία, ας, η **desertio militiae** **Desertor de su nave:** λιποναύτης, ου, δ **desertor navis.**- **De las filas:** λειποτάκτης, ου, δ; λειποτάξιος, ου, δ; -ταξίας ου, δ; λιποτάκτης, ου, δ; λειποστράτιος, λειπόστρατος, ου, δ **desertor ordinis, exercitus.**- **Que huye del combate, que retrocede:** φυγόμαχος, ου, δ **qui fugit pugnam, qui retrocedit.**- **Infel:** ψευδαυτόμολος, ος, ον **falsus transfuga.**- **A manera de desertor:** αίτομόλας **more transfugae**

DESESPERACIÓN: ἀελπία, ἀνελπιστία,

DESESPERADAMENTE: ἀπεγνωκότως **desperate**

DESESPERADO: ἀνέλπιστος, ος, ον; ἀπογ-
νωστης, ου, ὁ **exspes, desperator**

DESESPERANZA, sin esperanza: ἄνελπις
ιδος, ὁ, η; ἀνέλπιστος, ος, ον **exspes**

DESESPERAR: ἀελπτέω, ἀνελπίζω, ἀπελ-
πίζω, ἀτευκτέω **a spe excido, despero**
El primero: προαπερέω, προαπαύδαω,
προαπέπω **prius animum despondeo**

DESESPERARSE: ἀπονοέομαι **despero**

DESESTIMADO: ἀνηριθμος, ος, ον **nullo**
in numero habitus

DESESTIMAR: ἀπαξιδώ, ἀποσκριπτάω,
έξατομάζω, έξαθερίζω, κατευτελίζω
turpe duco, indignum habeo, parvi fa-
cio, parvi pendo

DESFALLATEZ: πανουργία, ας, η **soler-**
tia sollicita

DESFALLECER: ἄλυσθαίνω, ἄλυσθένω,
έκλείπω, έκλιμπάνω, έναποκάμνω, έν-
λείπομαι, έξασθενέω, φθίνω, φθινύθω,
φθινύω, κατασβέννυμι, -σβεννύω, -σβημι
κατηβολέω, μαλακοψυχέω, όλιγοδρανέω
παρεκλείπω, περιελλείπω **viribus des-**
tituor, dolore afficior, deficio, defa-
tigor, viribus deficio, lenaguesco, lin-
quor animo, languo.- **A causa de los**
males: ἀποκακέω **deficio prae malo.**-
Antes que otro: προαποκάμνω **labore**
ante deficio.- **El primero:** προαπερέω
defatigor.- **Juntamente:** συνδίδωμι
una, simul languo.- **El que desfalle-**
ce: έκλιπτης, ης, ές **deficiens.**- **Que**
desfallece de ánimo: ψυχολιπτης, ης, ές
qu animo deficit.- **Que falta o des-**
fallece al mismo tiempo: συναποστά-
της, ου, ὁ **qui simul deficit.**- **Desfa-**
llecer poco a poco: στρεύγομαι **pau-**
latim deficio.- **Al mismo tiempo:**
συνεξατονέω **una deficio**

DESFILADERO: κλεισφορεία, ας, η; -ορία,
ας, η **clastra montium**

DESFLORAMIENTO: ἀπάνθησις, εως, η **se-**

nectus florum

DESFLORAR: διακορεύω **devirgino**

DESGAJADO σπαραγματωδης, ης, ες **lacer**

DESGAJAR, desgarrar: σπαράσσω
discindere

DESGANADO: δύσκολος, ος, ον **diffici-**
lis in sumendo cibo

DESGARRAMIENTO: διατριβη, ης, η **dissi-**
dium

DESGARRAR: ῥαχετρίζω, δαίζω, , -ίξω,
-ίσιω, διασπάω, καταρρακόω, κατασπάω,
κορυζέω, ληκέω (λέληκα), περιλακίζω
disseco, lacero, divello, disrumpo, dis-
cindo.- **Como lobo:** λυκόω **lupi more**
dilacero.- **Por todas partes, por**
todos lados: περιζαίνω, περικατα-
ρρηννυμι, -ρηννύω, περικαταρρησσω **ex**
omni circum parte disrumpo, undequa-
que discerpo.- **Que desgarrar el suelo**
(un temblor de tierra): ῥηκτης, ου, ὁ
terrae effractor

DESGASTAR: σωχω, σωχέω **tero.**- **Que**
desgasta como la hiel: χοιλοβόρος, ος
ον **instar bilis exedens**

DESGASTE: ἀπόχρησις, εως, η; διατριβη,
ης, η **consumptio rei per usum, attri-**
tu destructio

DESGRACIA: ὀϊζύς, ὀϊζύς, ύος, η; ὀλε-
θρος, ου, ὁ; ἀτυχησις, εως, η; ἀτυχία, ας
η; δυστύχημα, ατος, τό; κακότης, ητος, η
όίτος, ου, ὁ; πάθα, ας, η; πάθη, ης, η;
πημονη, ης, η; στομα, ατος, τό; τλημοσύ-
νη, ης, η **aerumna, calamitas, pernici-**
es infortunium, malum, casus, detrimentum
exitium.- **Desgracias:** βέλλερα, ων, τά
mala.- **Padecer desgracias y trabajos**
ὀϊζύω aerumnas et miserias perpe-
tior.- **Causar una desgracia:** δυάω
misere afficio.- **Gozarse del mal**
ajeno: έπιχαίρεκακέω **gaudeo ex alie-**
nis malis.- **Ser el autor de una des-**
gracia: προδηλέομαι **auctor sum cla-**
dis.- **Sucumbir a las desgracias:**
ὑπερκακέω, έκκακέω **prorsus malis**
succumbo.- **Cúmulo de:** λευσμός, ου, ὁ
cumululus malorum.- **Dadora de:** δωσιά-

ρη,ης,η *malorum datrix*.- El que goza de las desgracias ajenas: κακόχαρτος, κάχαρτος,ος,ον; έπιχαίρεκακος,ος,ον *qui ex malis alienis gaudet*
 Gozo de la desgracia ajena: έπιχαίρεκακία,ας,η *gaudium ex alieno malo*
 Lleno de desgracias: ταλαός,η,όν; δασπληης,ητος,δ,η *aerumnosus,magnorum malorum plenus*.- Padecimiento de desgracias: δυηπάθεια,-παθία,ας,ημος,άστηνος, άτρώποπος, δυηπαθος, δύσκληρος,δύστηνος, έπίμοχθος, ταλαίπορος,ος,ον; άστην,ηνος,δ,η; δυσπραγης,ης,ές; κακοδαίμων, ταλαφρωνων,ωνον; ταλαίφρων, ταλασίφρων,ων,ον; ταιλαπαθης,ταλαπαθης, τλαιπαθης, τλαπλαθης,τηηπλαθης,ης,ές; τλάμων,τημων,τλασίφρων,τηησίφρων,ων,ον *miser calamitosus,aerumnosus,infortunatus infelix*.- Desgraciada: δαμονίη,ης,η *misera*.- Enteramente desgraciado: πανάθλιος,ία,ιον *omnino miser*.- Muy desgraciado: δείλακρος,α,ον; πανάποτος,ος,ον *miserrimus*.- Que tiene una vida desgraciada: δύσζωος,ος,ον *cuius misera est vita*.- Hacer un desgraciado: δυάω *calamitosum facio*
 Ser desgraciado: άτυχέω, ένδυστυχέω *ταλαιπαρέω miser sum*.- Ser juntamente desgraciado: συνταλαιπαρέω *una sum miser*

DESGREÑADO: άπεκτος, άπέκτητος, άκτένιστος,, άπαράπιλος, στρεψίμαλλοςος,ον *impexus, intortum vellus habens*

DESHABITADO: άοίκητος,ος,ον *inhabitatatus*

DESHACER: `ραίω *profligo*.- Que deshace la piedra: τηκόλιθος,ος,ον *liquefaciens et comminuens lapides*.- *Deshacerse:* διοίχομαι,-χνέομαι,-χέομαι (-χησομαι), φλιδάνω *diffluo*

DESEHEREDACIÓN: άποκηρυκζις,εως,η *exhaeredatio*

DESHEREDADO: άμνημόνευτος, άποκέκτος άπόκληρος,ος,ον *exharedatus,exhaeresors*

aerumnarum perpessio.- Prudente en las desgracias: κακοζύνετος,ος,ον *in malis prudens*.- Que sufre graves desgracias: δυστημων,ων,ον *gravia patiens*

DESGRACIADAMENTE: περιστατικως. τημόνως *calamitose,aerumnose*

DESGRACIADO: άθλιος, αίλινος, ίάλε-

DESHEREDAR: άποκληρώ *exhaeredo*

DESHILACHADO: θυσσανόεις,όεσσα,όεν *fimbriatus*

DESHOJADO: άφυλλος, άφύλλωτος,ος,ον *spoliatus foliis*

DESHOJARSE: φυλλοβολέω *folia amitto*
 Que se deshoja: φυλλοχόος,ος,ον *a quo folia decidunt*

DESHONESTIDAD,enviciarse en: άπολαχνεύω *turpiter absumo*

DESHONESTO: άσεμνος,ος,ον; πόρνος,ου,δ; προαγωγός,ός,ον *foedus,inhonestus,scortator,impurus*

DESHONRA: έλεγχος,εος,τό; όνειδία,ας,η; -δεία,ας,η; όνειδος,εος,τό; αίσχύνη,ης,η; άτιμία,ας,η; δύσφημον,ου,τό; κακότης,ητος,η; λωβη,ηςη; μωμος,ου,δ; μελάνωσις,εως,η; όλιγοτιμία,ας,η *dedecus*.- *Digno de deshonra:* έλέγχιστος,ος,ον *probris dignissimus*.- Que llora su deshonra: άτιμοπενθης,ης,ές *dedecus flens*

DESHONRADO: έκτιμος,δύσφημος,ος,ον άκληης,άκλειης,ης,ές *expers honoris inglorius,maledicus*

DESHONRAR: άπαγλαίζω, άπατιμάζω, άτιμάζέσκω, άτιμάω (-ηκα), άτιμόω, έπονειδίζω, καταισχύνω, καθυβρίζω, μμαρίζω, παραδοξάζω, πηλακίζω, προσατιμόω *deturpo,dehonesto,dedecoro,non honoro,probros afficio,dedecore afficio,praeterea ignominiose habeo*
Exponer a la risa, a la befa: έκθαε *trίζω* *traduco*.- **Con ultrajes:** καταικίζω *contumeliose foedo*.- El

que deshonra: κατασχυντηρ, ηρος, δ;
κατασχυντης, οῦ, δ infamans

DESHONROSO: κακέφατος, ος, ον inglorius

DESHORA, a deshora: ἀωρί intempes-
tive

DESHUESADO: ἀνόστεος, ος, ον sine osse

DESHUESAR: ἐξοστεῖζω exosso

DESIDIA: ῥαθυμία, ας, η; ἀπαξία, ας, η;
ἀπόκνησις, εως, η; ἀπονία, ας, η; φυγο-
πονία, ας, η; μονη, ης, η; ναχελία, ας, η;
όκνηρία, ς, η; ῥόκνος, ου, δ; σχολη, ης, η
desidia, pigritia, socordia, ignavia, fu-
ga laboris.- Darse a la desdicha:
καταβλακεύομαι secordiae me debeo.-
Dejar por desidia: καταρραθυμέω per
desidiam abjicio.- Entregarse a la
desidia: καταρραστονεύω desidiae
indulgeo.- Obrar por desidia: ὑπιᾶ-
to pascens

DESIGNACIÓN: σημείωσις, εως, η desig-
natio

DESIGNAR: ἀφορίζω (ἀφορικά), ἀναδείκ-
νυμι (-ξω, -χα), διαγλάπτω, -γλύφω, δια-
τεκμαίρω, διακτεκμαίρομαι, διαθεσμοθε-
τέω, μέλλω, προβάλλω designo, paro.-
Primero: προχειροτονέω prius de-
signo

DESIGUAL: ῥάνισος, ἀφάμιλλος, ἀνάρτιος
ἀπαράβλητος, ἀσύμβητος, ος, ον; ἀπεμφε-
ρης, ης, ές; ἀπεικως, υῖα, ός; μηονέκ-
της, ου, δ impar, absimilis, inaequa-
lis, dissimilis.- Lo desigual: ἀνω-
μαλον, ου, τό inaequale.- Ser dese-
mejante: ἀπεμφαίνω dissimilis sum

DESIGUALDAD: ἀνισότης, ητος, η inae-
qualitas

DESILUSIONADO, desengañado, desahucia-
do: ἄσωστος, ἄσωπος, ος, ον de quo des-
peratum est

DESINFLADO: ἀφύσητος, ος, ον non in-
flatus

DESISTIMIENTO: διάπαυσις, εως, η ces-
satio

DESISTIR: ἀπερώεω, ἀποπαύομαι, ἀπο-
παύω, ἀποστατέω, ἀτευκτέω, διαγράφω

ζω ignave me gero

DESIDIOSO: ἀργός, ός, όν; ἐκμελης, ης,
ές; φιλόθακος, ος, ον; όκνωδης, ης, ες
otiosus, secors, qui libenter sedet,
segnis.- Ser desidioso: όκνέω, έξαρ-
γέω desidia torpeo

DESIERTO: (adj.): ηρεμαίος, α, ον; ῥάσ-
τειπτος, ος, ον; έξοικησιμος, ος, ον;
χηρος, α, ον; χερρός, χερσός, η, όν de-
sertus.- Feamente desierto: δυσέρη-
μος, ου, δ foedus in modum desertus
Enteramente desierto: πανέρημος, ος,
ον omnino desertus.- Dejar desierto
asolar: χερσόω desertum facio.-
(Sust.): ῥέρεμος, ου, δ; έρημία, ας, η;
μηλόβοτος, ου, δ (terra deserta).-
Vagar por los desiertos: έρημάζω in
solitudine vagor.- Apacentado en el
desierto: έρημονόμος, ος, ον in deser-

διαπαύομαι, έκληγω, μεταληγω, συνεν-
δίδωμι desisto, a proposito excido,
abrogo, cessare facio, non obsisto

DESLenguado, mal hablado: κυριβάτης,
ου, δ maledicus

DESLIZ: κατολισθησις, εως, η; όλίσθη-
μα, ατος, τό delapsus, lapsus

DESLIZARSE: ἀπλισθαίνω, ἀπολισθέω,
είσερπύζω, -ερπύω, -έρπω, έναλισθέω,
-σθαίνω, έπικαταίρω, έπικαταρρέω,
έπολισθαίνω, -σθέω, έξοκέλλω, έξολισ-
θέω, ολισθαίνω, -σθαίνω, όλισθέω, παρα-
ναδύομαι, παραρρύω, -ρρέω (-ρεύσω),
παρέκδυμι, παρεκδύω, -δύνω, προολισ-
θαίνω, ὑπορρέω delabor, irrepo, labor
illabor, ellabor.- Entre: παρεμπίπτω
interlabor.- Furtivamente: παρεκπίπ-
τω clam elabor.- Que se desliza fá-
cilmente: εύέμπωτος, ος, ον qui faci-
le labitur

DESLUMBRADO, quedar: μαραυγέω pers-
tringor lumine

DESMANADO, sin arte, sin habilidad:
ἀποίητος, ος, ον sine arte factus

DESMAYADO: ψυχολιπης, ης, ές quem ani-
ma reliquit

DESMAYAR: ἀπερέω, δυσθυμέω, έκκάμνω